

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1179/2020
20.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Ико Јашаревић, адвокат из ..., против тужених ББ, кога заступа пуномоћник Мирсад Мудеризовић, адвокат из ..., ВВ и ГГ оба из ..., ради поништаја наследничке изјаве и решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7111/18 од 24.09.2019. године, у седници одржаној 20.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7111/18 од 24.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7111/18 од 24.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 824/17 од 26.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се пониште наследничке изјаве које су дали тужени пред Основним судом у Новом Пазару у поступку расправљања заоставштине ДД у предмету О 166/14. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена тужба тужиоца којим је тражио да се поништи решење тог суда О 166/14 од 20.10.2014. године којим су парничне странке оглашене за наследнике ДД, као и да се пониште и укину све спроведене радње код Службе за катастар непокретности у Новом Пазару. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7111/18 од 24.09.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису успуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14).

Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Тужилац у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Образложења побијаних пресуда у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из члана 220. став 4. Закона о наслеђивању, да тужбени захтев за поништај изјаве о пријему наслеђа може поставити лице (наследник) које је дало наследничку изјаву, што у конкретној ситуацији није случај. Осим тога, по члану 90. Закона о ванпарничном поступку, у поступку за расправљање заоставштине све изјаве и предлоге учесника, изузев изјава о одрицању од наслеђа могу узимати на записник и судијски помоћници. Разлози ревизије делом се односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити у смислу члана 404. ЗПП.

На основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 13.10.2017. године, са тужбеним захтевом за поништај наследничких изјава које су дали тужени, решења којим су оглашени за наследнике О 166/14 од 20.10.2014. године и свих спроведених радњи код Службе за катастар непокретности у Новом Пазару, а као вредност предмета спора у тужби је означен износ од 50.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић